

PEŁNIĆ SIĘ (67) *vb impf*

się (52), się (15).

e jasne.

inf pełnić się (16). ◇ *praes 3 sg* pełni się (21). ◇ *3 pl* pełnią się (16). ◇ *praet 3 sg n* pełniło się (3). ◇ *3 pl subst* pełniły się (2). ◇ *fut 3 sg n* pełnić się będzie (1) *DiarDop*, będzie się pełniło (1) *LeovPrzep*. ◇ *3 pl subst* pełnić się będą *LeovPrzep* (2), będą się pełnić (1) *RejAp*. ◇ *con 3 sg n* by się pełniło (2). ◇ *3 pl subst* by się pełniły (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) – XVII w. s.v. pełnić.

Dziać się tak, jak obiecano, przewidziano, przepowiedziano, postanowiono wcześniej; ziszczać się, realizować się; adimpleri Vulg (67) : WróbŻołt V6v; KromRozm III K7; kiedy się ono pełnić będzie, co powiedział przez Proroka, że de manibus vestris requiram sanguinem illorum. DiarDop 109; OrzRozm G2v; BielKron 132; że thego przerzeczonego złączenia [planet] skutki/ ktorem powiedział/ przez pięć albo sześć lat przyślych nawięczye się pełnić będą LeovPrzep D, F, G3v; Aż pothym przyśly czący/ iż ony wśytki widzenia tego tho Ianá świętego poczęły się pełnić RejAp 2v, 3v, 84, 191 v; pomyłaymy sobie/ iżci iuz málo nie wśytki znaki pełnią się tego przyfcia Páńskiego. RejPos 262v, 44, 66, 271; BiałKat 343v; WujJud 149v; CzechRozm 112; y pełni się oná wżeteczność/ o ktorey mowi Izaiáfz: Burzy się dziecień ná ftárego/ y podły ná zacnego. SkarKaz 42b.

pełnić się komu (2): Y widzę iż przypowieść/ pełni mu się oná/ Szczeńciu takie ratować/ ielt rzecz przyrodzona. RejZwierz 67v; RejPos 273.

pełnić się na kim (2): pełnią się ná nim obietnice wiernych słow sýná Bożego SkarJedn 22; SkarŻyw 601 marg.

pełnić się nad kim (12): RejZwierz 59; RejAp 20; RejPos 81v, 184, 265, 265v, 331v, 345; Thák iż się tho nád káždym narodem pełnić musí/ iż Pan zázwdy obiecuię tłumić wyniośle/ á podwyższyć pokorne. RejZwierz 257v, 194, 198v; CzechEp 379.

*pełnić się w kim (10): Leop *B4v, Matth 13/14; RejPos 265v; iákořz koniecznie wśyftko to cále y zupełnie wedle duchá/ nie w ktorým inřzym potomku Dawidowym się spełniło y ielzczę pełni/ iedno w Iezufie Chrístufie CzechRozm 177; PaprUp K3; WujNT Matth 13/14, s. 121, 136, 196, 550.*

Frazy: »pełnią się (a. muszą się pełnić) dekreta« [szyk zmienny] (6): RejAp 20, 150; RejPos 205, 331v; Ták iż wżędy á wżędy pełnią się á skuteczną exekucią biorą ony frogie á nieomylnie dekretá Páńskie RejZwierz 184, 194.

»pełni(ą) się obietnice (obietnica)« [szyk zmienny] (13): abowiem świętą wiarą pełnią się wśytki obietnice moie RejPs 122; RejAp 24v; RejPos 265, 265v, 273, 345; RejZwierz 188v, 198v; SkarJedn 22, 151; SkarŻyw 601 marg; WujNT 463, Gal 3 arg.

[»prawda pełni się«: aż kiedy Rzymiáne sítáli się Krzeřciány/ tedy obáczyli wśytkę prawdę w fwoich księgach pełnić się BielKron 1551/39.]

»pełni się proroctwo« = adimpletur propheta Vulg [szyk zmienny] (9): MiechGlab 36; Leop Matth 13/14; RejPos 218; BudNT przedm a3v; SkarŻyw 509 marg; Błogosławioną mię powieđać będą [Luc 1/48].) To proroctwo pełni się wřtawicznie/ kiedy kořcioł ř. powřezchny obchodzi świętá Páńny błogosławionę WujNT 195, Matth 13/14, s. 121, 196.

»pełnią się (sądy a) wyroki« [szyk zmienny] (2): Iuż fie pewnie wyroki mułzą pełnić Páńfkie/ Iż thu wiernie nábyte dobro krześciáńfkie/ Poydzye w narod z narodu *RejWiz* 105v; *RejAp* 155v.

»pełnią się słowa« [szyk zmienny] (7): *RejKup* v3; *RejAp* 23v, 24v, 69v; *RejPos* 81v; Te to Páńfkie fłowá gdzież fię prołzę cię znáczniey y iáńniey pełnią/ iáko w tym to Mieście Rzymfkim? *ReszHoz* 117; *PaprUp* K3.

Szeregi: »dziać się a pełnić« (1): to wśzytko były figury nowego zakonu/ iż fie to wśzytko y w nowym dzyać á pełnić miáło. *RejPos* 32.

»iścić się a pełnić« (1): Obietnice Piotrá ś. więcey fię wiściły y iłzczą á pełnią ná potomkach iego Bifkupach Rzymfkich. *SkarŻyw* 601 *marg*.

W przen (1) : Alechmy iuż doználi/ á práwie ná oko/ Iáko fie Mágnyfikát/ pełni nád wiernemi/ Závždy łtrzela wyfoko/ Pan Bog pokornemi. *RejZwierz* 59.

Synonimy: iścić się, okazować się.

Formacje współrdzenne cf PEŁNIĆ.

Cf **PEŁNIENIE**

ZCh, IG